

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1843

z dnia 24 października 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 191 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarcym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarcym ⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, protokołu 31 do Porozumienia EOG.
- (3) Protokół 31 do Porozumienia EOG zawiera postanowienia szczegółowe dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy rozszerzyć współpracę między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG w zakresie działań Unii w celu włączenia rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 ⁽³⁾ i (UE) 2018/842 ⁽⁴⁾ oraz powiązanych rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽⁵⁾ oraz (UE) nr 525/2013 ⁽⁶⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 749/2014 ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych osiągniętych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 749/2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie struktury, formatu, procesu przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 23).

- (5) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić tę rozszerzoną współpracę.
- (6) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczące proponowanej zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 października 2019 r.

W imieniu Rady
A.K. PEKONEN
Przewodniczący

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG Nr [...]
z dnia [...]
zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska, Islandia i Norwegia zobowiązały się do ograniczenia swej łącznej emisji gazów cieplarnianych w celu utrzymania wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i w celu kontynuacji starań o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.
- (2) Należy rozszerzyć zakres współpracy umawiających się stron Porozumienia EOG w celu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE ⁽¹⁾.
- (3) Należy rozszerzyć zakres współpracy umawiających się stron Porozumienia EOG na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 ⁽²⁾.
- (4) Należy rozszerzyć zakres współpracy umawiających się stron Porozumienia EOG na niektóre przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektywy Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽³⁾, które to przepisy są niezbędne do wdrożenia rozporządzeń (UE) 2018/841 i (UE) 2018/842.
- (5) Należy rozszerzyć zakres współpracy umawiających się stron Porozumienia EOG na niektóre przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję nr 280/2004/WE ⁽⁴⁾, które to przepisy są niezbędne do wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/842.
- (6) Należy rozszerzyć zakres współpracy umawiających się stron Porozumienia EOG na niektóre przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 749/2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie struktury, formatu, procesu przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 ⁽⁵⁾, które to przepisy są niezbędne do wdrożenia rozporządzenia (UE) 2018/842.
- (7) Na mocy niniejszej decyzji Islandia i Norwegia podejmują działania w celu osiągnięcia celów polegających na redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 23.

- (8) Niniejsza decyzja nie narusza tego, w jaki sposób UE, Islandia i Norwegia wdrażają porozumienie paryskie.
- (9) Kwestie budżetowe nie są uwzględnione w Porozumieniu EOG. Stosowanie art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2018/842 nie narusza zatem zakresu Porozumienia EOG.
- (10) Urząd Nadzoru EFTA powinien ściśle współpracować z Komisją Europejską w przypadku wezwania do realizacji zadań w odniesieniu do Islandii i Norwegii na podstawie niniejszej decyzji.
- (11) Kompetencje Urzędu Nadzoru EFTA i Trybunału EFTA na podstawie niniejszej decyzji są ograniczone do podjętych w niej zobowiązań.
- (12) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić podjęcie tej rozszerzonej współpracy,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 3 (Środowisko) Protokołu 31 do Porozumienia EOG po ust. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. a) Islandia i Norwegia osiągną swoje odnośne cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. zgodnie z następującymi aktami prawnymi:

- **32018 R 0841**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

Do celów niniejszego Porozumienia rozporządzenie to odczytuje się z następującymi dostosowaniami:

- (i) w art. 6 ust. 2 słowa „30 lat” w odniesieniu do Islandii odczytuje się jako „50 lat”;
- (ii) w art. 8 ust. 7 dodaje się co następuje:

„Państwa EFTA powiadamiają Urząd Nadzoru EFTA o swoich zmienionych proponowanych poziomach referencyjnych dla lasów nie później niż dziewięć miesięcy po wejściu w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr xx z dnia xx.xx.xxxx r. [niniejszej decyzji] w odniesieniu do okresu 2021–2025. Urząd Nadzoru EFTA publikuje proponowane poziomy referencyjne dla lasów przekazane jej przez państwa EFTA.”;

- (iii) art. 13 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do państw EFTA otrzymuje brzmienie:

„Państwo EFTA przedstawiło określoną poniżej strategię dotyczącą użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w perspektywie co najmniej 30 lat, w tym również trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwuarów, jakimi są lasy;

1. Do dnia 1 stycznia 2020 r. każde państwo EFTA przygotowuje i przedkłada Urzędowi Nadzoru EFTA swoją strategię dotyczącą sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w perspektywie co najmniej 30 lat. Państwa EFTA powinny w razie konieczności zaktualizować te strategie do dnia 1 stycznia 2025 r.
2. Strategie państw EFTA przyczyniają się do:
 - a) wypełnienia zapisanych w Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu i w porozumieniu paryskim zobowiązań państw EFTA do redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych, poprawy pochłaniania emisji przez pochłaniacze oraz wspierania sekwestracji większych ilości dwutlenku węgla;
 - b) osiągnięcia celu porozumienia paryskiego, który polega na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej, i kontynuacji starań o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej;

- c) osiągnięcia długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz poprawy pochłaniania emisji przez pochłaniacze w zakresie właściwym dla sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, zgodnie z celem – w świetle ustaleń IPCC w zakresie niezbędnych redukcji – polegającym na tym, aby w sposób racjonalny pod względem kosztów zmniejszyć emisję gazów cieplarnianych w państwach EFTA i poprawić pochłanianie emisji przez pochłaniacze, w kontekście dążenia do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego dotyczących temperatury, tak aby w drugiej połowie bieżącego stulecia osiągnąć równowagę między antropogenicznymi emisjami w podziale na źródła a pochłanianiem emisji przez pochłaniacze gazów cieplarnianych w sposób sprawiedliwy i w kontekście zrównoważonego rozwoju i działań na rzecz wyeliminowania ubóstwa.

3. Strategie państw EFTA obejmują:

- a) redukcję emisji i poprawę pochłaniania emisji w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF); uwzględnienie bioenergii i biomateriałów z tego sektora;
- b) w zakresie, w jakim ma to znaczenie dla użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa – powiązania z innymi krajowymi celami długoterminowymi, planowaniem oraz innymi politykami i środkami.

4. Państwa EFTA niezwłocznie przekazują i udostępniają opinii publicznej swoje strategie i wszelkie ich aktualizacje.

5. Urząd Nadzoru EFTA ocenia, czy strategie państw EFTA są odpowiednie do udokumentowania spełnienia warunków określonych w niniejszym artykule.

6. Strategie państw EFTA dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa powinny zawierać następujące elementy:

A. ZARYS I PROCES OPRACOWYWANIA STRATEGII

A.1. Streszczenie

A.2. Kontekst prawny i polityczny, w tym w stosownych przypadkach orientacyjne cele pośrednie na lata 2040 i 2050

B. TREŚĆ

B.1. UŻYTKOWANIE GRUNTÓW, ZMIANA UŻYTKOWANIA GRUNTÓW I LEŚNICTWO (LULUCF)

B.1.1. Przewidywana redukcja emisji i poprawa ich usuwania przez pochłaniacze do 2050 r.

B.1.2. W możliwie największym zakresie oczekiwane emisje w podziale na źródła oraz na emisje poszczególnych gazów cieplarnianych

B.1.3. Przewidywane warianty redukcji emisji i warianty poprawy efektywności pochłaniaczy

B.1.4. W zakresie, w jakim jest to istotne dla ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwarów, jakimi są lasy; polityki i środki w dziedzinie przystosowania się do zmian klimatu.

B.1.5. Aspekty związane z popytem na rynku na biomasę leśną i wpływ na zbiory

B.1.6. W razie konieczności, informacje dotyczące modeli (w tym założeń), analiz, wskaźników itp.”;

(iv) w art. 15 ust. 2 dodaje się co następuje:

„Główny zarządca jest właściwy do wykonywania zadań, o których mowa w niniejszym artykule, w przypadku gdy dotyczy to państw EFTA. W przypadku gdy główny zarządca blokuje transakcję dotyczącą państw EFTA lub przez nie wykonywaną, informowany jest Urząd Nadzoru EFTA.”;

(v) w tabeli w załączniku II dodaje się, co następuje:

„Islandia	0,5	10	2
Norwegia	0,1	10	5”;

(vi) w tabeli w załączniku III dodaje się, co następuje:

„Islandia	1990
Norwegia	1990”;

(vii) w załączniku IV sekcja A lit. g) dodaje się, co następuje: „W przypadku państw EFTA poziom odniesienia na okres 2021–2025 jest zgodny z prognozami zgłoszonymi Europejskiej Agencji Środowiska dobrowolnie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 525/2013, a w przypadku Islandii również zgodnie z umową dwustronną między Islandią a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi dotyczącą uczestnictwa Islandii we wspólnej realizacji zobowiązań Unii Europejskiej, jej państw członkowskich i Islandii w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (6).”;

(viii) w tabeli w załączniku VII dodaje się, co następuje:

„Islandia	-0,0224	-0,0045
Norwegia	-29,6	-35,5”;

- **32018 R 0842**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych osiągniętych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

Do celów niniejszego Porozumienia rozporządzenie to odczytuje się z następującymi dostosowaniami:

- (i) w art. 4 ust. 3 w odniesieniu do państw EFTA dodaje się co następuje: „W odniesieniu do państw EFTA, do celów określenia rocznych limitów emisji na lata 2021–2030 wyrażonych w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla, jak określono w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, rok referencyjny 2005 dla limitu emisji na rok 2030 będzie się opierać na różnicy między wynikającą z kompleksowego przeglądu całkowitą emisją gazów cieplarnianych w 2005 r., w ramach której emisje dwutlenku węgla z lotnictwa są uznawane za zerowe, a poziomem emisji stacjonarnych na 2005 r. objętych EU ETS na rok 2013, zgłoszonych w części B dodatku do decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012 z dnia 26 lipca 2012 r. (7), dostosowanej do wartości współczynników ocieplenia globalnego przyjętych w drodze aktu delegowanego, o którym mowa w art. 26 ust. 6 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1999, lub współczynników określonych w czwartym sprawozdaniu oceniającym (AR4) IPCC zanim akt delegowany będzie miał zastosowanie. Dane dotyczące emisji stacjonarnych na 2005 r. objętych EU ETS zawarte w decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012 (AR2) oraz te same dane wraz z zaktualizowanymi wartościami współczynników ocieplenia globalnego (AR4), które należy uwzględnić w celu określenia rocznych limitów emisji na lata 2021–2030 zgodnie z niniejszym artykułem, są określone w dodatku.”;
- (ii) w załączniku IV dodaje się, co następuje:

„Dodatek

Dane dotyczące objętych EU ETS stacjonarnych emisji państw EFTA na 2005 r. zawarte w decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 152/2012 (AR2) oraz te same dane wraz z zaktualizowanymi wartościami współczynników ocieplenia globalnego (AR4), które należy uwzględnić w celu określenia rocznych limitów emisji na lata 2021–2030 zgodnie z art. 4 ust. 3

(6) Dz.U. L 207 z 4.8.2015, s. 1.

(7) Dz.U. L 309 z 8.11.2012, s. 38.

Tabela 1: Emisje na 2005 r. objęte ETS – Norwegia:

Gaz cieplarniany (w tonach)	CO ₂ -eq (AR2)	CO ₂ -eq (AR4)	N ₂ O/PFC
CO ₂	23 090 000	23 090 000	
N ₂ O	1 955 000	1 880 000	6 308
PFC	829 000	955 000	
CF ₄			116,698
C ₂ F ₆			7,616
Ogółem	25 874 000	25 925 000	

Tabela 2: Emisje na 2005 r. objęte ETS – Islandia:

Gaz cieplarniany (w tonach)	CO ₂ -eq (AR2)	CO ₂ -eq (AR4)	N ₂ O/PFC
CO ₂	909 132	909 132	
PFC	26 709	31 105	
CF ₄			3,508
C ₂ F ₆			0,424
Ogółem	935 841	940237"	

(iii) w art. 6 ust. 1 słowa „100 milionów uprawnień w ramach EU ETS” otrzymują brzmienie „107 milionów uprawnień w ramach EU ETS”;

(iv) w art. 12 ust. 2 dodaje się co następuje:

„Główny zarządca jest właściwy do wykonywania zadań, o których mowa w niniejszym artykule, w przypadku gdy dotyczy to państw EFTA. W przypadku gdy główny zarządca blokuje transakcję dotyczącą państw EFTA lub przez nie wykonywaną, informowany jest Urząd Nadzoru EFTA.”;

(v) w tabeli w załączniku I dodaje się, co następuje:

„Islandia	-29 %
Norwegia	-40 %”;

(vi) w tabeli w załączniku II dodaje się, co następuje:

“Islandia	4 %
Norwegia	2 %”;

(vii) w tabeli w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) do tabeli dodaje się, co następuje:

„Islandia	0,2
Norwegia	1,6”;

b) liczbę „280” dla wartości łącznej maksymalnej zastępuje się liczbą „281,8”;

- **32018 R 1999**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Mające zastosowanie przepisy tego rozporządzenia wyszczególniono poniżej i, do celów Porozumienia, odczytuje się je z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- (i) zastosowanie mają wyłącznie następujące przepisy rozporządzenia:

art. 2 ust. 1–10, art. 2 ust. 12–13, art. 2 ust. 15–17, art. 18, art. 26 ust. 2–7, art. 29 ust. 5 lit. b), art. 37–42, art. 44 ust. 1 lit. a), art. 44 ust. 2–3 i 6, art. 57–58 oraz załączniki V-VII i XII-XIII.

- (ii) art. 2 ust. 1–10, art. 2 ust. 12–13 i art. 2 ust. 15–17 mają, do celów niniejszego ustępu, zastosowanie do państw EFTA wyłącznie w zakresie, w jakim odnoszą się one do wykonania rozporządzeń (UE) 2018/841 i (UE) 2018/842;

- (iii) art. 26 ust. 4 w odniesieniu do państw EFTA otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 15 kwietnia każdego roku Islandia i Norwegia przedkładają Urzędowi Nadzoru EFTA kopię ostatecznych danych dotyczących wykazu gazów cieplarnianych, zgłoszonych do Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu zgodnie z ust. 3.”;

- (iv) art. 41 ma zastosowanie w odniesieniu do państw EFTA jedynie w zakresie, w jakim jego przepisy lub części wymienione w tym artykule są przywołane lub określone w [niniejszej decyzji];

- (v) po pierwszym zdaniu art. 42 dodaje się następujące zdanie w odniesieniu do państw EFTA:

„Europejska Agencja Środowiska pomaga Urzędowi Nadzoru EFTA w jego pracach wyłącznie w odniesieniu do art. 18, art. 26 ust. 2–7, art. 29 ust. 5 lit. b), art. 37–39 i art. 41.”;

- **32013 R 0525**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 13).

Mające zastosowanie przepisy tego rozporządzenia wyszczególniono poniżej i, do celów Porozumienia, odczytuje się je z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- (i) zastosowanie mają wyłącznie następujące przepisy rozporządzenia:

art. 7, art. 19 ust. 1 i 3;

- (ii) art. 7 oraz art. 19 ust. 1 i 3 mają, do celów niniejszego ustępu, zastosowanie do państw EFTA wyłącznie w zakresie, w jakim odnoszą się one do wykonania rozporządzenia (UE) 2018/842;

- **32014 R 0749**: rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 749/2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. w sprawie struktury, formatu, procesu przekazywania i przeglądu informacji zgłaszanych przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 23).

Mające zastosowanie przepisy tego rozporządzenia wyszczególniono poniżej i, do celów Porozumienia, odczytuje się je z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- (i) zastosowanie mają wyłącznie następujące przepisy rozporządzenia:

art. 3–5, art. 7–10, art. 12–14, art. 16, art. 29, art. 32–34, art. 36–37 oraz załączniki I–VIII i tabela 2 w załączniku XVI;

- (ii) art. 3–5, art. 7–10, art. 12–14, art. 16, art. 29, art. 32–34, art. 36–37 oraz załączniki I–VIII i tabela 2 w załączniku XVI mają, do celów niniejszego ustępu, zastosowanie do państw EFTA wyłącznie w zakresie, w jakim odnoszą się one do wykonania rozporządzenia (UE) 2018/842;

- b) na mocy art. 79 ust. 3 Porozumienia EOG do niniejszego ustępu stosuje się część VII (Postanowienia instytucjonalne) Porozumienia;

- c) do niniejszego ustępu stosuje się odpowiednio protokół 1 do Porozumienia EOG (Dostosowania horyzontalne);
- d) odesłania do prawodawstwa Unii, aktów prawnych, zasad, polityk i środków w aktach i przepisach przywołanych lub zawartych w niniejszym ustępie mają zastosowanie w takim zakresie i w takiej formie, w jakich odnośne prawodawstwo, akty prawne, zasady, polityki i środki zostały uwzględnione w niniejszym Porozumieniu;
- e) Islandia i Norwegia w pełni uczestniczą w pracach Komitetu ds. Zmian Klimatu zgodnie z aktami i przepisami przywołanymi lub zawartymi w niniejszym ustępie, ale nie mają prawa głosu;
- f) jeżeli Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez państwa członkowskie zgodnie z aktami i przepisami przywołanymi lub zawartymi w niniejszym ustępie, konsultacje Komisji z ekspertami wyznaczonymi przez państwa EFTA odbywają się na tej samej zasadzie;
- g) Europejska Agencja Środowiska pomaga Urzędowi Nadzoru EFTA w jego pracach zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/841 i (UE) 2018/842;
- h) niniejszego ustępu nie stosuje się do Liechtensteinu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...] lub z dniem następującym po dniu otrzymania przez Wspólny Komitet EOG ostatecznej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG, w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy ⁽⁸⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu Eog
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu Eog

⁽⁸⁾ [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Deklaracja Islandii i Norwegii dotycząca planów krajowych powiązanych z decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr [niniejsza decyzja]

Islandia i Norwegia dobrowolnie opracują plany krajowe opisujące, w jaki sposób zamierzają wypełnić zobowiązania podjęte przez włączenie do protokołu 31 do Porozumienia EOG następujących aktów:

- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (rozporządzenie LULUCF) oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych osiągniętych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego).

Do dnia 31 grudnia 2019 r. Islandia i Norwegia opracują swoje plany krajowe i udostępnią je państwom członkowskim UE, Komisji Europejskiej, Urzędowi Nadzoru EFTA oraz opinii publicznej.

Plany te będą zawierać następujące główne elementy:

- streszczenie planu;
 - przegląd bieżącej krajowej polityki przeciwdziałania zmianie klimatu;
 - opis krajowego celu w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego i zobowiązania LULUCF;
 - opis głównych bieżących i planowanych polityk i środków przewidzianych w celu osiągnięcia celu w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego i zobowiązania LULUCF;
 - opis bieżących krajowych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych oraz prognozy dotyczące celu w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego i zobowiązania LULUCF w oparciu o już istniejące polityki i środki;
 - ocenę skutków planowanych polityk i środków krajowych mających na celu spełnienie zobowiązania w zakresie wspólnego wysiłku redukcyjnego i zobowiązania LULUCF, w porównaniu z prognozami opartymi na istniejących politykach i środkach oraz opisującą powiązania między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami.
-